

στο μικροσκόπιο...

ΗΠΑ. Ο ΜΠ. ΟΜΠΑΜΑ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΞΑΙΡΕΣΗ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ «ΔΟΓΜΑ» ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Διπλωματία σε χακί φόντο

Του ΘΑΝΑΣΗ ΤΣΙΤΣΑ

«Σε εκείνους που θέλουν να καταστρέψουν τον κόσμο - θα σας νικήσουμε. Σε όσους επιθυμούν την ειρήνη και την ασφάλεια - θα σας υποστηρίξουμε». Μπάρακ Ομπάμα

«Είναι χρήσιμο να επιστημονίζουμε ότι ο Μπάρακ Ομπάμα δεν είναι ο Μεσσίας. Υπάρχει μια τάση να τον βλέπουμε με μεσοσιανικούς όρους» σχολίαζε το προηγούμενο καλοκαίρι στο αριστερό περιοδικό «Nation» ο σύμβουλος ασφαλείας του νεοκλεγέντος προέδρου, Ρίτσαρντ Ντάνζικ.

Είναι γεγονός ότι ποτέ άλλοτε στην αμερικανική πολιτική ιστορία οι προσδοκίες δεν ήταν τόσο υψηλές για την ατζέντα των θεμάτων της εξωτερικής πολιτικής που θα ακολουθήσει ο 44ος πρόεδρος των ΗΠΑ, την ώρα που οι αμερικανοί πολίτες -και ο υπόλοιπος κόσμος- αναμένουν δραστικές αλλαγές μετά τη λήξη της θητείας Μπους.

Κατά την πρώτη φάση του ψυχρού πολέμου, οι Δημοκρατικοί επιθυμούσαν μεγαλύτερες αμυντικές δαπάνες από τους Ρεπουμπλικάνους, γεγονός που τους έδωσε το προσωνύμιο «το κόμμα του πολέμου» («the war party»). Με την εκστρατεία ΜακΓκόβερν το 1972, το Δημοκρατικό Κόμμα ταύτιστηκε με την εναντίωση σε μεγάλες στρατιωτικές δαπάνες και τη χρήση ισχύος, και απέκτησε την φήμη του αδύναμου, σε θέματα εξωτερικής πολιτικής.

Όταν αυτή η τοποθέτηση άρχισε να γίνεται επιζήμια για την εικόνα του κόμματος,

τα μέλη του προσπάθησαν συστηματικά να τη διαφεύσουν, αντιστρέφοντας το δόγμα για μειωμένες στρατιωτικές δαπάνες.

Τη δεκαετία του '90, η κυβέρνηση Κλίντον ξόδευε περισσότερα στην άμυνα από όσα είχε προτείνει ο προκάτοχός του, Μπους ο πρεσβύτερος, ενώ ο Αλ Γκορ το 2000 υποσχέθηκε να αυξήσει τις στρατιωτικές δαπάνες κατά 80 δισ. δολάρια μέσα στην επόμενη δεκαετία.

Από τότε, τα μέλη του Δημοκρατικού Κόμματος ανταγωνίζονται μεταξύ τους για το ποιος θα φανεί περισσότερο υπέρ του στρατού από τον άλλον.

Ο Μπάρακ Ομπάμα δεν αποτελεί εξαίρεση στην «κληρονομιά» των Δημοκρατικών σε θέματα στρατιωτικών δαπανών. Πουθενά δεν έχει ζητήσει περιορισμό τους, και σε ορισμένες περιπτώσεις έχει ζητήσει αυξήσεις. Η διαφορά εντοπίζεται στον τρόπο που θέλει να κάνει χρήση της ισχύος, καθώς είναι επηρεασμένος από την τακτική των προκατόχων του δημοκρατικών προέδρων.

Σε πρόσφατο άρθρο του στο περιοδικό «Foreign Affairs», αναφέρει χαρακτηριστικά: «Πρέπει να αναβιώσουμε τη βασική διαπίστωση των Ρούζβελτ, Τρούμαν και Κένεντι ότι η ασφάλεια της Αμερικής εξαρτάται από την ασφάλεια αυτών που ζουν πέρα από τα σύνορά της. Η αποστολή των ΗΠΑ είναι να αναλάβουν ηγετικό ρόλο, με την βασική κατανόηση ότι ο κόσμος έχει κοινό συμφέρον στην ασφάλεια, και μοιράζεται μια κοινή ανθρωπιά».

Διαφαίνεται, λοιπόν, ότι θέλει να επιστρέψει σε μια μετρημένη εξωτερική πολιτική που ισορροπεί μεταξύ ρεαλιστικής αντιμετώπισης των προβλημάτων της Αμερικής, τα οποία επιβάλλουν περιορισμένη δράση, αλλά ταυτόχρονη προώθηση ανθρωπιστικών αρχών. Ο Μπ. Ομπάμα αναφέρει χαρακτηριστικά ότι «πρέπει να ηγηθούμε του κόσμου, χωρίς να προσπαθούμε να τον υποτάξουμε».

Για τον πόλεμο στο Ιράκ στη διάρκεια της προεκλογικής του εκστρατείας είχε δηλώσει ότι «δεν θέλω απλώς να τελειώσω τον πόλεμο στο Ιράκ, θέλω να τελειώσω τον τρόπο σκέψης που μας έβαλε σε αυτόν τον πόλεμο». Ταυτόχρονα, ο νέος ένοικος του Λευκού Οίκου έχει αφήσει ανοιχτό το ενδεχόμενο χρήσης στρατιωτικής ισχύος σε περιπτώσεις που το επιβάλλει η διεθνής ασφάλεια. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τονίζει, πρέπει η Αμερική να έχει την συναίνεση της διεθνούς κοινότητας.

Παρ' όλα αυτά δεν αποκλείει το ενδεχόμενο της μονομερούς δράσης σε περιπτώσεις που παρουσιάζεται άμεση απειλή για την ασφάλεια των ΗΠΑ, ή όταν απειλούνται

τα βασικά συμφέροντα της χώρας.

Η ιδεαλιστική ρητορική εγείρει ερωτήματα ως προς το πού σταματάνε οι επεμβάσεις για ανθρωπιστικούς σκοπούς. Η κυβέρνηση Ομπάμα σαφώς θα γνωρίζει ότι η κοινή

γνώμη «δεν έχει το στομάχι» για επεμβάσεις που μπορεί να επιβάλλονται για ανθρωπιστικούς λόγους, αλλά κοστίζουν σε ανθρώπινες ζωές.

Στο άρθρο του στο «Foreign Affairs», τέλος, αναφέρει ότι «για την Αμερική, η πολιτική απέναντι στη Ρωσία είναι ως ένα βαθμό συνδεδεμένη με την πολιτική απέναντι στο Ιράν».

Οι Αμερικανοί ξέρουν ότι για να επιβληθούν στο Ιράν, θέλουν την υποστήριξη της Ρωσίας στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Η εξωτερική πολιτική του, συνεπώς, ίσως κινηθεί στα πρότυπα της κυβέρνησης Κλίντον, όπου επεμβάσεις επιβάλλονταν από τις αναγκαιότητες της διεθνούς συγκυρίας και των συμφερόντων των ΗΠΑ.

Νέα έρευνα αποδεικνύει σχέση της γλώσσας των Καλές με την αρχαία ελληνική

Κοινά στοιχεία της γλώσσας των Καλές των Ιμαλαίων με την αρχαία ελληνική γλώσσα αποδεικνύει έρευνα που διενήργησε επιτόπου, στις Κοιλιάδες των Καλές, η επίκουρη καθηγήτρια του αγγλικού τμήματος του ΑΠΘ, Ελισάβετ Μελά - Αθανασοπούλου. Στο πλαίσιο του προγράμματος του υπουργείου Παιδείας «Μορφολογική περιγραφή της γλώσσας των Καλές ως μία Ινδο-Αρια Γλώσσα με αρχαίες ελληνικές ρίζες», η καθηγήτρια επισκέφτηκε το καλοκαίρι του 2007, την περιοχή του Βορειοδυτικού Πακιστάν, στα σύνορα με το Αφγανιστάν, όπου είναι ανεπτυγμένη στις δικές της κοινωνίες η φυλή των Καλές. Εξήσε με οικογένειες, κατέγραψε τη γλώσσα, τα ήθη και έθιμά τους, τις λατρευτικές τελετές και τις παραδόσεις τους.

«Η έρευνα βρίσκεται στην αρχή της, ωστόσο, από την μέχρι τώρα ανάλυση των δεδομένων, αποδεικνύεται επιστημονικά η άμεση επαφή που έχει η ελληνική γλώσσα με τις τοπικές λαλιές των λαών που κατέκτησε ο Μέγας Αλέξανδρος. Στη γλώσσα των Καλές διαφαίνεται αυτή η επίδραση στο λεκτικό μέρος με αρχαιοελληνικές λέξεις που έχουν διασωθεί στη γλώσσα με την αρχαία σημασία τους» δήλωσε η κ.Μελά - Αθανασοπούλου.

Ομοιότητες της καλασικής με την αρχαία ελληνική γλώσσα διαπιστώνονται επίσης στο γραμματικό και το συντακτικό μέρος. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του αρχαιοελληνικού ρήματος «δίδωμι (δίνω)», που στην καλασική γλώσσα είναι dem, το οποίο και στις δύο περιπτώσεις συντάσσεται και χρησιμοποιείται με δοτική (δίδωμι τινί τι).

Τα στοιχεία αυτά πρόκειται να παρουσιαστούν στη διάρκεια τριήμερου Διεθνούς Συνεδρίου Τεκμηρίωσης Γλωσσών και Παράδοσης, με περισσότερους από 45 Έλληνες και ξένους ομιλητές, το οποίο ξεκίνησε σήμερα στο Αριστοτέλειο πανεπιστήμιο, με επίκεντρο τις υπό εξαφάνιση γλώσσες σε Ελλάδα και σε άλλα μέρη του κόσμου.

Οι ανακοινώσεις που σχετίζονται με τον ελληνικό χώρο αφορούν διαλέκτους και γλώσσες υπό εξαφάνιση, όπως τα Βλάχικα, τα Ποντιακά, Σμυρναϊκά, Πομάκικα.

Μικρότερος ο πληθυσμός των Καλές

Απομονωμένοι σε υψόμετρο άνω των 3.000 μέτρων, στα βουνά των Ιμαλαίων, τα χωριά των Καλές περιορίζονται στις τρεις κοιλάδες Μπουμπουρέτ (όπου συγκεντρώνεται ο μεγαλύτερος αριθμός), Ρουμπούτ και Μπιρίτ. Συνολικά, τα χωριά τους αριθμούν τα 15 (πέντε σε κάθε κοιλάδα).

Σύμφωνα με την δημογραφική έρευνα της καθηγήτριας για τα μέλη, το φύλο και την ηλικία των μελών κάθε οικογένειας στα 15 χωριά τους, οι Καλές σήμερα μόλις που ξεπερνούν τις 3.000. «Είναι η πιο πρόσφατη καταγραφή, μετά το 1988, με την οποία απορρίπτεται ως μύθος ο ισχυρισμός ότι οι Καλές αριθμούν τους 5.000 ή 10.000» είπε η κ.Μελά - Αθανασοπούλου.

Σύμφωνα με την ίδια, στον πληθυσμό τους υπερισχύει το άρρεν φύλο, τόσο στους ενήλικες όσο και στα παιδιά, χαρακτηριστικό που δυσχεραίνει την συνέχιση του είδους τους, λαμβάνοντας υπόψη ότι η γυναίκα Καλές παντρεύεται από τα 14 έως τα 17 της χρόνια.

«Η δημογραφική τους εξέλιξη καθορίζει και την γλωσσολογική. Θεωρείται υπό εξαφάνιση γλώσσα, αλλά είναι θετικό το γεγονός ότι οι Καλές είναι ιδιαίτερα συνδεδεμένοι με την παράδοσή τους και αυτό την κρατά ακόμη ζωντανή» είπε.

